

A BÍRÓSÁG ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2008. április 17.*

A C-456/06. sz. ügyben,

az EK 234. cikk alapján benyújtott előzetes döntéshozatal iránti kérelem tárgyában, amelyet a Bundesgerichtshof (Németország) a Bírósághoz 2006. november 16-án érkezett, 2006. október 5-i határozatával terjesztett elő az előtte

a **Peek & Cloppenburg KG**

és

a **Cassina SpA**

között folyamatban lévő eljárásban,

A BÍRÓSÁG (negyedik tanács),

tagjai: K. Lenaerts tanácselnök, G. Arestis, R. Silva de Lapuerta, Juhász E. és J. Malenovský (előadó) bírák,

* Az eljárás nyelve: német.

főtanácsnok: E. Sharpston,
hivatalvezető: M.-A. Gaudissart egységvezető,

tekintettel az írásbeli szakaszra és a 2007. november 15-i tárgyalásra,

figyelembe véve a következők által előterjesztett észrevételeket:

- a Peek & Cloppenburg KG képviselőjében A. Auler Rechtsanwalt,

- a Cassina SpA képviselőjében A. Bock Rechtsanwalt,

- a lengyel kormány képviselőjében E. Ósniecka-Tamecka, meghatalmazotti minőségben,

- az Európai Közösségek Bizottsága képviselőjében H. Krämer és W. Wils, meghatalmazotti minőségben,

a főtanácsnok indítványának a 2008. január 17-i tárgyaláson történt meghallgatását követően,

meghozta a következő

Ítéletet

- 1 Az előzetes döntéshozatal iránti kérelem az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 167., 10. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 230. o.) 4. cikke (1) bekezdésének értelmezésére vonatkozik.

- 2 Ezt a kérelmet a Peek & Cloppenburg KG (a továbbiakban: Peek & Cloppenburg) és a Cassina SpA (a továbbiakban: Cassina) között bútorok nyilvánosság számára történő – a Cassina szerint kizárólagos terjesztési jogát sértő – hozzáférhetővé tétele és kiállítása tárgyában folyamatban lévő peres eljárás keretében terjesztették elő.

Jogi háttér

Nemzetközi szabályozás

- 3 Az 1996. december 20-án Genfben elfogadott, a Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) szerzői jogi szerződését (a továbbiakban: WCT) és a WIPO előadásokról és hangfelvételekről szóló szerződését (a továbbiakban: WPPT) az Európai Közösség nevében a 2000. március 16-i 2000/278/EK tanácsi határozat (HL L 89., 6. o.; magyar nyelvű különkiadás 11. fejezet, 33. kötet, 208. o.) hagyta jóvá.

4 A WCT-nek „A terjesztés joga” című 6. cikke a következőképpen rendelkezik:

„(1) Az irodalmi és művészeti alkotások szerzőinek kizárólagos joga, hogy engedélyezzék műveik eredeti példányának vagy többszörözött példányainak a nyilvánosság számára adásvétel vagy a tulajdonjog egyéb átruházása útján való hozzáférhetővé tételét.

(2) E Szerződés nem érinti a Szerződő Felek szabadságát olyan feltételek esetleges meghatározására, amelyek alapján az (1) bekezdésben említett jog kimerülése a mű eredeti példányának, illetve többszörözött példányainak a szerző hozzájárulása alapján történt első adásvételét vagy a tulajdonjog egyéb első átruházását követően bekövetkezik.”

5 A WPPT-nek a „A terjesztés joga” című 8. cikke alapján az előadóművészeknek kizárólagos joguk van a hangfelvételeken rögzített előadásaik eredeti rögzítésének és a rögzítés többszörözött példányainak a nyilvánosság számára adásvétel vagy a tulajdonjog egyéb átruházása útján való hozzáférhetővé tételének engedélyezésére.

6 A WPPT 12. cikke hasonló jogról rendelkezik a hangfelvétel-előállítók esetében is.

A közösségi szabályozás

7 A 2001/29 irányelv (9)–(11), (15) és (28) preambulumbekzdése kimondja:

„(9) A szerzői jog és szomszédos jogok harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, tekintve hogy ezek a jogok elengedhetetlenek a szellemi alkotáshoz. Az általuk nyújtott védelem hozzájárul az alkotó tevékenység fenntartásához és fejlődéséhez a szerzők, az előadóművészek, az előállítók és a fogyasztók, valamint a kultúra, az ipar és a nagyközönség érdekében. [...]

(10) Ahhoz, hogy a szerzők és előadóművészek a jövőben is alkotó és művészi tevékenységet folytathassanak, műveik felhasználásáért megfelelő díjazásban kell, hogy részesüljenek ugyanúgy, mint a producerek, annak érdekében, hogy a művek pénzügyi háttérét biztosítani tudják. [...]

(11) A szerzői jog és szomszédos jogok szigorú és hatékony védelme az egyik legfontosabb eszköze annak, hogy Európában a kulturális alkotótevékenység hozzájusson a szükséges forrásokhoz, illetve a szerzők és előadók megőrizhessék függetlenségüket és méltóságukat.

[...]

(15) A Szellemi Tulajdon Világszervezetének (WIPO) szervezésében 1996 decemberében tartott diplomáciai konferencia eredményeképpen két új szerződést fogadtak el, a [WTC-t], illetve a [WPPT-t] [...]. Ez az irányelv egyben számos ilyen nemzetközi kötelezettség végrehajtását is szolgálja.

[...]

(28) Az ebben az irányelvben biztosított szerzői jogi védelem magában foglalja az anyagi hordozón rögzített művek terjesztésének ellenőrzésére vonatkozó kizárólagos jogot. Az eredeti műnek, illetve többszörözött példányának a jogosult vagy annak hozzájárulásával más által megvalósított első Közösségen belüli eladása kimeríti az adott műpéldány Közösségen belüli újraeladásának ellenőrzésére irányuló jogot. [...]"

8 Ezen irányelvnek „A terjesztési jog” című 4. cikke kimondja:

„(1) A tagállamok a szerzők számára kizárólagos jogot biztosítanak műveik eredeti vagy többszörözött példányai adásvétellel vagy más módon megvalósuló nyilvános terjesztésének engedélyezésére, illetve ennek megtiltására.

(2) A terjesztési jog nem merül ki a Közösségen belül a mű eredeti vagy többszörözött példánya tekintetében, kivéve ha annak első eladását vagy tulajdonjogának más módon való első átruházását a Közösségen belül a jogosult vagy az ő hozzájárulásával más végezte.”

- 9 A bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 1992. november 19-i 92/100/EGK tanácsi irányelv (HL L 346., 61. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 120. o.) 1. cikkének (1) és (2) bekezdése alapján:

„(1) E fejezet rendelkezéseinek megfelelően és a 6. cikk rendelkezéseire is figyelemmel, a tagállamok biztosítják a jogot a szerzői jogi védelemben részesülő művek eredeti vagy többszörözött példányai [...] bérletének és haszonkölcsönének engedélyezésére, illetve megtiltására.

(2) Ezen irányelv alkalmazásában »bérlet« a határozott időre történő használatba adás közvetlen vagy közvetett gazdasági vagy kereskedelmi előny érdekében.”

- 10 A 92/100 irányelv 9. cikkének (1) bekezdése szerint a „[a] tagállamok biztosítják [az előadóművészeknek, a hangfelvétel-előállítóknak, a filmek első rögzítése előállítóinak, a műsorsugárzó szervezeteknek] a kizárólagos jogot arra, hogy a védelem alatt álló teljesítményeket, illetve azok többszörözött példányait adásvétel útján vagy egyéb módon a nyilvánosság számára hozzáférhetővé tegyék (a továbbiakban: terjesztési jog).”
- 11 A 92/100 irányelvet hatályon kívül helyezte a bérleti jogról és a haszonkölcsönzési jogról, valamint a szellemi tulajdon területén a szerzői joggal szomszédos bizonyos jogokról szóló, 2006. december 12-i 2006/115 európai parlamenti és tanácsi irányelv (HL L 376., 28. o.). Ez utóbbi hasonló szövegezéssel átveszi a 92/100 irányelv fent említett rendelkezéseit.

A nemzeti szabályozás

- 12 A szerzői jogról szóló, 1965. szeptember 9-i törvény (Urheberrechtsgesetz) 15. §-ának (1) bekezdése előírja:

„A szerző kizárólagos joggal rendelkezik műve anyagi formában történő hasznosítására; e jog különösen a következőket foglalja magában:

[...],

terjesztési jog (17. §),

[...]”.

- 13 E törvény 17. §-ának (1) bekezdése a következőképpen rendelkezik:

„A terjesztési jog a mű eredeti vagy többszörözött példányának a nyilvánosság számára történő hozzáférhetővé tétele vagy forgalomba hozatala.”

Az alapügy és az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdések

- 14 A Cassina székeket gyárt. Kollekcója olyan bútordarabokat tartalmaz, amelyeket Charles Edouard Jeanneret (Le Corbusier) tervei alapján készítenek. Ehhez tartoznak

az „LC 2” és „LC 3” sorozat karosszékei és pamlagai, valamint az „LC 10-P” asztalrendszer. Cassina e bútorok gyártásáról és forgalmazásáról szóló licencszerződést kötött.

- 15 A Peek & Cloppenburg üzleteiben Németország-szerte női és férfi konfekciókat árusít. Egyik üzletükben létrehozta egy pihenőrészt a vevők számára, amelyet az „LC 2” és „LC 3” modellek karosszékeivel és pamlagaival, valamint az „LC 10-P” asztalrendszer egyik asztalával rendeztek be. Üzletének egyik kirakatában a Peek & Cloppenburg dekorációs célokból az „LC 2” modell egy karosszékét állította ki. Ezek a bútorok nem a Cassinától származnak, hanem azokat ez utóbbi beleegyezése nélkül egy bolognai (Olaszország) vállalat gyártotta. A kérdést előterjesztő bíróság szerint ezek a bútorok ebben az időpontban nem álltak szerzői jogi védelem alatt a gyártás helye szerinti tagállamban.
- 16 Mivel a Cassina úgy vélte, hogy a Peek & Cloppenburg ezáltal sértette jogait, a Landgericht Frankfurthoz fordult, hogy ez utóbbit tiltsa el a gyakorlattól, és nyújtson felvilágosítást Cassinának különösen az e bútorok terjesztési csatornáiról. Ezenfelül Cassina kérte, hogy a bíróság kötelezze az alperest kártérítés fizetésére.
- 17 Mivel a Landgericht Frankfurt helyt adott a Cassina kérelmének, és a fellebbviteli bíróság lényegében megerősítette az elsőfokú bíróság által hozott ítéletet, a Peek & Cloppenburg felülvizsgálati kérelemmel fordult a Bundesgerichtshofhoz.
- 18 Ez a bíróság megjegyzi, hogy mivel a Cassina a szerzői jogról szóló, 1965. szeptember 9-i törvény 17. §-a alapján kizárólagos terjesztési joggal rendelkezik, határozata attól függ, hogy a Peek & Cloppenburg fent említett gyakorlata sértett-e jogot.

19 Véleménye szerint általában terjesztésről van szó, ha a művek eredeti vagy többszörözött példányai a belső vállalati szférából a tulajdonjog vagy a birtoklás jogának átruházásával nyilvánosságra kerülnek. Ehhez elegendő a birtoklás csupán korlátozott időre történő átengedése is. Felmerül azonban a kérdés, hogy az irányelv 4. cikke (1) bekezdésének értelmében vett, adásvételtől eltérő más módon megvalósuló nyilvános terjesztésnek kell-e tekintetni azt a gyakorlatot is, hogy a szerzői jogi védelemben részesített többszörözött példányokat azok tulajdonjoga vagy birtoklásának joga, és így a tényleges rendelkezési jog átruházása nélkül a nyilvánosság számára hozzáférhetővé teszik azáltal, hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló esetben e többszörözött példányokkal egy üzlethelyiséget a vásárlók általi használat céljából berendeznek.

20 A Bundesgerichtshof ezenkívül azt kérdezi, hogy az említett rendelkezés értelmében vett nyilvános terjesztés formájának minősül-e az is, ha valamely mű többszörözött példányát csupán egy üzlet kirakatában helyezik el annak használatra történő rendelkezésre bocsátása nélkül.

21 Ezenkívül véleménye szerint felmerül az a kérdés, hogy az áruk szabad mozgásának EK 28. cikkben és EK 30. cikkben előírt követelményei az alapügy körülményei között nem akadályozzák-e az említett terjesztési jog gyakorlását.

22 Ilyen körülmények között a Bundesgerichtshof úgy döntött, hogy felfüggeszti az eljárást, és a következő kérdéseket terjeszti a Bíróság elé előzetes döntéshozatalra:

„(1) a) A (...) 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti (adásvételtől eltérő) más módon megvalósuló nyilvános terjesztésnek kell-e tekinteni azt, hogy

harmadik személyek részére lehetővé teszik szerzői jogi védelem alatt álló művek példányainak a használatát, anélkül hogy a használat engedélyezésével együtt átruházták volna a műpéldányok feletti tényleges rendelkezési jogot?

- b) Akkor is a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése szerinti terjesztés esete áll-e fenn, ha a szerzői jogi védelem alatt álló művek példányait nyilvánosan bemutatják anélkül, hogy a harmadik személyeknek a műpéldányok használatának lehetőségét engedélyezték volna?

2) Igenlő válasz esetén:

Az áruk szabad mozgásának védelme akadályozhatja-e a fent említett esetekben a terjesztési jog gyakorlását, ha a bemutatott műpéldányok abban a tagállamban, ahol gyártották és forgalomba hozták őket, nem állnak szerzői jogi védelem alatt?”

A szóbeli szakasz újbóli megnyitása iránti kérelemről

- ²³ A Bíróság Hivatalához 2008. március 7-én érkezett levelével Cassina a Bíróság eljárási szabályzatának 61. cikke alapján a főtanácsnok indítványát követően kérte a szóbeli szakasz újbóli megnyitását. Cassina többek között azzal érvelt, hogy a főtanácsnok az indítványát számos téves érvre alapította, hogy a Bíróság ítélkezési gyakorlatát félreértelmezte, és hogy nem vette figyelembe a jogvita összes vonatkozó körülményét. Cassina ezért további információkat szeretne a Bírósághoz benyújtani.

- 24 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy sem a Bíróság alapokmánya, sem annak eljárási szabályzata nem rendelkezik annak lehetőségéről, hogy a felek a főtanácsnok által előterjesztett indítványra válaszul észrevételt nyújtsanak be (lásd többek között a C-259/04. sz. Emanuel-ügyben 2006. március 30-án hozott ítélet [EBHT 2006., I-3089. o.] 15. pontját).
- 25 A Bíróság az eljárási szabályzat 61. cikkének megfelelően hivatalból, a főtanácsnok javaslatára vagy a felek kérelmére is elrendelheti a szóbeli szakasz újbóli megnyitását, ha úgy véli, hogy a tényállás nincs kellően feltárva, vagy ha az ügyet olyan érv alapján kellene eldönteni, amely nem került megvitatásra a felek között (lásd a C-209/01. sz., Schilling és Fleck-Schilling 2003. november 13-án hozott ítélet [EBHT 2003., I-13389. o.] 19. pontját és a C-30/02. sz., Recheio-Cash & Carry ügyben 2004. június 17-én hozott ítélet [EBHT 2004., I-6051. o.] 12. pontját).
- 26 Mindenesetre jelen ügyben a Bíróság úgy véli, hogy a főtanácsnok indítványát követően minden, a kérdések megválaszolásához szükséges tényállási elem rendelkezésére áll.
- 27 Következésképpen nem szükséges elrendelni a szóbeli szakasz újbóli megnyitását.

Az előzetes döntéshozatalra előterjesztett kérdésekről

Az első kérdés a) és b) pontjáról

- 28 Az első kérdésének a) és b) pontjával a kérdést előterjesztő bíróság lényegében azt kérdezi, hogy egy mű eredeti vagy többszörözött példánya 2001/29 irányelv

4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, adásvételtől eltérő más módon történő nyilvános terjesztésének fogalmát úgy kell-e értelmezni, hogy az magában foglalja egyrészt azt, hogy a nyilvánosság számára lehetővé teszik a szerzői jogi védelem alatt álló mű többszörözött példányainak használatát, anélkül hogy a használat engedélyezésével együtt átruháznák a tulajdonjogot, és másrészt azt, hogy az említett példányokat nyilvánosan bemutatják, anélkül hogy azok használatának lehetőségét engedélyeznék.

29 A 2001/29 irányelvnek sem a 4. cikke (1) bekezdése, sem más rendelkezése nem pontosítja kielégítő módon a szerzői jogi védelem alatt álló mű nyilvános terjesztésének fogalmát. Ellenben a WCT és a WPPT ezt világosabban megfogalmazza.

30 E tekintetben emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat szerint a közösségi jog rendelkezéseit, amennyire lehetséges, a nemzetközi jog figyelembevételével kell értelmezni, különösen, amikor e rendelkezések pontosan a Közösség által megkötött nemzetközi megállapodások végrehajtását szolgálják (lásd többek között a C-341/95. sz. Bettati-ügyben 1998. július 14-én hozott ítélet [EBHT 1998., I-4355. o.] 20. pontját és a C-306/05. sz. SGAE-ügyben 2006. december 7-én hozott ítélet [EBHT 2006., I-11519. o.] 35. pontját).

31 Vitathatatlan, és amint a 2001/29 irányelv (15) preambulumbekzdéséből is következik, ez utóbbi a WCT és a WPPT alapján a Közösség által teljesítendő nemzetközi kötelezettség végrehajtását is szolgálja. Ilyen körülmények között a terjesztésnek az említett irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében említett fogalmát, amennyire lehetséges, e szerződések fogalommeghatározásainak fényében kell értelmezni.

32 Márpedig a WCT a 6. cikkének (1) bekezdésében a terjesztési jogot az irodalmi és művészeti alkotások szerzői által gyakorolt olyan kizárólagos jogként határozza meg,

amely alapján engedélyezhetik műveik eredeti vagy többszörözött példányainak a nyilvánosság számára adásvétel vagy a „tulajdonjog egyéb átruházása” útján való hozzáférhetővé tételét. Ezenkívül a WPPT 8. és 12. cikke az előadóművészek és a hangfelvétel-előállítók által gyakorolt terjesztési jogra ugyanezen fogalom meghatározást alkalmazza. Így a vonatkozó nemzetközi szerződések összekapcsolják a kizárólagos terjesztési jogot a tulajdonjog átruházásával.

33 Ezért mivel a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése ilyen körülmények között „adásvétellel vagy más módon” történő terjesztésről rendelkezik, e fogalmat az említett szerződésekkel összhangban a terjesztés olyan formájaként kell értelmezni, amelynek magában kell foglalnia a tulajdonjog átruházását.

34 Ez a következtetés adódik mind a WCT-ben, mind a 2001/29 irányelvben a terjesztési jog kimerülésére vonatkozóan előírt rendelkezések értelmezéséből is. Ezt a WCT 6. cikkének (2) bekezdése szabályozza, amely a jogkimerülést az e cikk (1) bekezdésében említett aktusokhoz kapcsolja. Így a WCT 6. cikkének (1) és (2) bekezdése egy egységet alkot, és ezeket együtt kell értelmezni. Márpedig e két rendelkezés kifejezetten érinti a tulajdonjog átruházásával járó aktusokat.

35 A 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) és (2) bekezdése ugyanolyan szerkezetű, mint a WCT 6. cikke, és mindkettőt át kell ültetni. Ahogy a WCT 6. cikkének (2) bekezdése, ezen irányelv 4. cikkének (2) bekezdése is rendelkezik a mű eredeti vagy többszörözött példányának tekintetében a terjesztési jog kimerüléséről ennek első eladása vagy tulajdonjogának más módon való első átruházása esetén. Mivel az említett 4. cikk átülteti a WCT 6. cikkét, és e 4. cikket pontosan úgy kell értelmezni, mint a WCT 6. cikk egészét, a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdésében szereplő „más módon” kifejezést úgy kell értelmezni, mint ahogy azt az e cikk (2) bekezdése értelmezi, vagyis amely magában foglalja a tulajdonátruházást.

- 36 A fentiekből következik, hogy valamely mű eredeti vagy többszörözött példánya 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, adásvételtől eltérő más módon történő nyilvános terjesztésének a fogalma csak azokat az aktusokat foglalja magában, amelyek kizárólag e tárgy tulajdonjogának átruházását foglalják magukban. Azonban a kérdést előterjesztő bíróság által benyújtott információk alapján nyilvánvalóan nem ez a helyzet az alapügyben szóban forgó aktusok esetében.
- 37 Hangsúlyozni kell, hogy Cassina állításaival ellentétben e következtetéseket nem cáfolhatja meg a 2001/29 irányelv (9)–(11) preambulumbekzdése, miszerint a szerzői jog harmonizációjának a magas szintű védelemből kell kiindulnia, a szerzőknek művük használatáért megfelelő díjazásban kell részesülniük, és a szerzői jogi védelem szabályozásának szigorúnak és hatékornak kell lennie.
- 38 E védelem ugyanis csak a közösségi jogalkotó által megteremtett kereteken belül valósulhat meg. Ezért a Bíróságnak nem feladata, hogy a szerzők előnyére olyan új jogokat teremtsen, amelyekről a 2001/29 irányelv nem rendelkezik, és ennek következtében valamely mű eredeti vagy többszörözött példánya terjesztésének fogalmát a közösségi jogalkotó által figyelembe vett értelmén túl kiterjessze.
- 39 Ez utóbbi feladata, hogy adott esetben módosítsa a szellemi alkotások védelmére vonatkozó közösségi szabályokat, ha úgy véli, hogy a szerzői jogok védelmét a hatályos szabályozás nem biztosítja kielégítően magas szinten, és hogy az alapügyben szóban forgóhoz hasonló felhasználást szerzői engedélyhez kell kötni.

- 40 Ugyanezen okokból nem lehet elfogadni Cassina azon érvelését, miszerint a mű eredeti vagy többszörözött példánya terjesztésének fogalmát kiterjesztően kell értelmezni, mivel az alapügyben szóban forgó gyakorlatok elítélendők, mert a szerzői jog jogosultja nem kapott semmiféle díjazást azon tagállam jogszabálya által védett műve többszörözött példányainak használatáért, ahol e többszörözött példányokat használgák.
- 41 Ezért az első kérdésre azt a választ kell adni, hogy valamely mű eredeti vagy többszörözött példányának a 2001/29 irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, adásvételtől eltérő más módon történő nyilvános terjesztésének fogalma kizárólag e tárgy tulajdonjogának az átruházását foglalja magában. Ennek következtében sem az a tény, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló mű példányainak használatát lehetővé teszik a nyilvánosság számára, sem az a tény, hogy az említett példányokat nyilvánosan bemutatják azok használata lehetőségének engedélyezése nélkül, nem tekinthető a terjesztés ilyen formájának.

A második kérdésről

- 42 Mivel a Bíróság az első kérdésre nemleges választ adott, a második kérdést nem szükséges megválaszolni.

A költségekről

- 43 Mivel ez az eljárás az alapeljárásban részt vevő felek számára a kérdést előterjesztő bíróság előtt folyamatban lévő eljárás egy szakaszát képezi, ez a bíróság dönt a költségekről. Az észrevételeknek a Bíróság elé terjesztésével kapcsolatban felmerült költségek, az említett felek költségeinek kivételével, nem téríthetők meg.

A fenti indokok alapján a Bíróság (negyedik tanács) a következőképpen határozott:

Valamely mű eredeti vagy többszörözött példányának az információs társadalomban a szerzői és szomszédos jogok egyes vonatkozásainak összehangolásáról szóló, 2001. május 22-i 2001/29/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 4. cikkének (1) bekezdése értelmében vett, adásvételtől eltérő más módon történő nyilvános terjesztésének fogalma kizárólag e tárgy tulajdonjogának az átruházását foglalja magában. Ennek következtében sem az a tény, hogy a szerzői jogi védelem alatt álló mű példányainak használatát lehetővé teszik a nyilvánosság számára, sem az a tény, hogy az említett példányokat nyilvánosan bemutatják azok használata lehetőségének engedélyezése nélkül, nem tekinthető a terjesztés ilyen formájának.

Aláírások